

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۱/۱۰

هاجره حرکت

د طالبانو حکومتوالي

د نړۍ په هېوادونو کې ملي غورزنگونه د سياسي مبارزې پر مهال، د خپلو هېوادونو د ولسونو په زړونو کې هغه مقام خپلوي چې د دوي واک ته له رسيدلو سره سم يې ټول تر شا دريري او د دوي په پوره عدالت او وطن پالنې کوم شک نه کوي.

خو په هغو هېوادونو کې واک غوښتونکي ډلې چې پر ځان د ولسي غورزنگ نوم بردي او د بې شميره انسانانو د وينو په بيه واک خپلوي، د هغوي په واک کې د اوږد مهال له پاره پاتې کيدل امکان نه لري. شاليد ته يې پام کيږي، چې په اوسني وخت کې په افغانستان کې د تير مهال واکدارانو کړنو او اعمالو ته په پام سره، طالبان به څه ډول د ولس په زړونو کې ځای پيدا کړي؟ نو ځکه خو د اوسنيو واکدارانو واکمني د نويې لسيزې خاطرې د ولسونو په ذهنونو کې راژوندی کوي.

کله چې د جهاد په نامه توپکيان د واک پر گدۍ باندې کښيښاتل، نو ډيرو افغانانو هغه چې په هېواد کې له کورنۍ جگړې سترې او د ارامه ژوند په ارمان وو، د دوي يې ډير بڼه هرکلي وکړ. ټولو د خپل هېواد د سمسورتيا او ارامي خوښه ليدل... هغه مهال په يوه بهرنۍ ورځپاڼه کې يو سياست پوه ليکوال ليکلي وو: «افغانستان کې د سولي رڼا خپرېدونکي ده او دغه هېواد به ډير ژر د پرمختگ لورو پوريو ته ورسيري.»

هغه د خپلې دغې ادعا له پاره د افغانانو په خاصه توگه د هغو ځوانانو د پوهې او علم په اصطلاح په پوتنښل اټکا کړې وه چې په خبره يې ډير شمير افغان ځوانانو په بهرنيو هېوادونو کې لوړ تحصيلونه کړي دي. دغې مقالې يوه جمله مې اوس هم ټکي په ټکي په ياد ده:

«د افغانستان هغه ځوانان چې په بهرنيو هېوادونو کې په مهاجرت کې رالوی شوي او لوړې زده کړې يې کړيدي، شمير يې زړونو ته رسيري، دوي کولې شي خپل هېواد د بيا ودانولو له پاره گټور کارونه وکړي او د خپلې پوهې او علم پر مټ به په بيلا بيلو برخو کې لکه معماري، انجينري، زراعت، اقتصاد او نورو برخو کې سيسټمونه جوړ کړي او د خپل هېواد دولتي جوړښت ته پښو ودروي.»

خو په لږه موه کې په هېواد کې واک ته رسيدلی مجاهدين هرې ډلې د ځان له پاره واک غوښتنه او د ولس ارمانونه د دوي خپل منځي جگړو د اور په لمبو کې وسوزول. په تير وخت کې هغه پېښ شوي ناورين او په بشري تاريخ کې توره کارنامه ده، چې يادولو ته اړتيا نه شته او ټول پري ډير بڼه پوهيږي. خو په اوس وخت کې د ځينو مهمو ټکو يادول يې په کار دي او هغه دا چې، د دې ستره وجه د هر گوند او قومي ټيکه دار له خوا د خپلې ډلې واک غوښتل و چې په ټولنه کې پر رسيدلي او تحصيل کړيو ځوانانو حساب ونه شو او هغوي بهر هېوادونو ته د مهاجر په توگه تيل وهل شول.

کومه لړۍ چې اوس بيا په ډيره بې رحمۍ روانه ده. دا ساده بايد ونه گڼل شي چې په دې سره اوسنی حکومت په لوي لاس د نابودۍ پر لور گام ږدي.

د اوسنيو واکدارانو تر سترگو وړاندې ځوانان هېواد پريښودلو ته مجبوريري. دا خو د لمر په څير روښانه ده، چې د هېواد په هر وزارت کې مسلکي کدرونو ته اړتيا ده، چې دوی ي ترې برخمن نه دي. د کابل پوهنتون چې بايد په لوړه علمي پوهه سمبال کدر يې رهبري وکړي، هغه يې تر اوسه د تش په نامه ريس پر غاړه کړي ده... دا هغه ستره تېروتنه ده، چې دوي د تباهي کندې ته ټيل وهي. ځکه په پوهنتون کې په زړونو ځوانان راټول دي او د دوي

د پاڼو شميره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

له داسی بی مسلکه گمارني څخه په بڼه توگه جاج اخیستل کیدای شی، چې په ټولنه کې په ډیرې چټکۍ سره خپرېږي او ولسونه ترینه لري کيږي او کرکه یې زیاتېږي.

په داسی یو وضعیت کې بیا د پنجشیر مقاومت؟ د ټولو افغانانو زړونه له سختی کرکې ډک کړي دي. په داسی حال کې چې زموږ هېواد په څلویښت کلنه جگړه کې سوي سکاره شوي اوس بیا په هیواد کې د جگړې اور بلولو ته لمن وهل کيږي، دا د هیچا له پاره د زغم وړ نه ده. هغه زور واکې او د هغوی میراث خواره یې دي چې اوس بیا د واک پر گدی ناستي ته د ورتلو خوبونه ویني. دوي نه ضمیر لري او نه د دوي په گوگلونو کې زړونه شته چې په دې مظلوم او بیوزله ولس یې وسوزوي. پلرونو خو یې د هېواد ټوله شتمني په بهرنیو هېوادونو کې د دوي له پاره زیرمه کړی، خو لا هم په پوره سپین سترگی بیا د جگړې اور بلوي او په دې ډول واک ته رسيدل غواړي.

لکه چې وايي، یو پلو ته پړانگ او بل پلو ته ډانگ دي. په دغه حساسو شیبو کې زموږ ولسونو څخه لاره ورکه ده. طالبانو په خپل تیره پنځه کلنه دوره کې چې کومې کړنې ترسره کړي هغه لا د چا له یاده وتلي نه دي. اوس په ځای د دې چې خپلې ټولې کړنې د حکومتوالی له اصولو سره په سم ډول تر سره کړي، دوي هماغسې د روانو اوبو په خلاف مخ پورته روان دي، چې د ولسونو په زړونو کې له دوي څخه واټن نور هم زیاتېږي. پوهنتونونه، ښوونځي او نور د زده کړې مرکزونه تړل شوي، مسلکي کدرونه له دندو گوښه شوي او په ځای یې په نوم ملا یا طالب چې په هیڅ نه پوهیږي په دندو گمارل شوي او لا گمارل کيږي. له همدې کبله هغه ځوانان چې وس یې کيږي له هېواده وځي او که یې په وس پوره نه ده نو په کور دننه په ژور خفگان اخته دي. نن مې په کابل ښار کې له یو مدني فعال سره مرکه درلوده، په ټینگار سره یې راته وویل: «پام چې زما نوم وانه ځلی. ځکه دلته په نوم مدني فعال نه پرېږدي او وژني یې.»

له بله پلوه پاکستان د خپل پیدایښت له ورځې زموږ د هېواد په بربادولو پسې بډې وهلي او د تاریخ په هره دوره او هره برخه کې زموږ په زیان تمام شوي. د طالبانو له خوا پر پاکستان دومره ډیر باور او د خپل هر اقدام له پاره له هغوي څخه مشوره اخیستل، پر دوي د خلکو باور له منځه وړي، نو له همدې کبله ورسره ولسونه نه شي نږدی کیدای. دا چې د دوي واک ته له رسیدلو سره سم پاکستان، ایران او نورو گاونډیو هېوادونو ته چې کوم پوځي تجهیزات وړل شوي هغه د هیچا له سترگو پټ نه دي پاتې. ورسره سم په تیره میاشت کې د کنړ لرگي په پوره بې شرمۍ د طالبانو د لومړني ټاکل شوي والي له خوا له سلو ډیرو لاریو کې بار پاکستان ته ولیردول شول او ورسره سم د کنړ سیند اوبه د چارتراشو لاندې پټې ښکاریدلې، چې په تیرو حکومتونو کې کله هم دغه ډول لیږدول نه وو لیدل شوي او په سلونو چارتراش په کې د پاکستان په لور روان وو.

په لسگونو عکسونه یې پر ټولنیزو رسنیو کې ښکاره شوي چې په تیر مهال کې هیڅکله دغه ډول عکسونه نه وو ښودل شوي، چې ټول ولس پوه شوي، دغه عکسونه بیخي وروستي او نوي وو.

تر اوسه خو د ولس د ژوند ژغورني له پاره او د هیواد ملي شتمنیو په گټه د طالبانو له خوا کوم گام نه دي پورته شوي. د سلما بند اوبه چې زیرمه شوي وي، ویل کيږي چې په هماغه لومړیو ورځو کې د ایران په لور خوشی شوي. د دوی راتگ ته د ولس یوازنی هیله همدا امنیت وه، چې هغه هم په دې ورځو کې په هېواد کې بمی چاودنو د ټولو باورونه له منځه وړي.

ایا دوي پوهیږي چې یوازي ویره او ډارخپول یې په واک کې د پاتې کیدلو ضمانت نه شي کولی. ولسونه تر هر څه لومړي خوراکی توکو او درملو ته اړتیا لري، چې دا په پوره درایت او مسولیت سره په بیره تر سره شي او هغه باید وخت پوري محدود نه شي، چې دغه ټول د دوي په کړنو کې نه تر سترگو کيږي. نور ځنډ په کې د زغم وړ نه دي ځکه خلک له ولېرې مري. د افغانستان له پاره د هند حکومت له خوا د غنمو مرسته چې باید ډیر ژر د هېواد اړمنو خلکو له پاره ورسیري، پاکستان یې مخه نیسي چې دا د مسول حکومت له لوری بیړنی اقدام ته اړتیا لري، تر څو د شدیدې ولېرې سره مخ ولسونو له پاره لږه مرسته وشي.

دا ټولو ته روښانه ده چې افغانان له جگړې ستړي دي او هر ډول وسله واله مبارزه د حاکم حکومت پر وړاندې زموږ د رنځونو پای ته د رسولو درمل نه دي. خو په دې هم د ټولو سر خلاص دي، چې طالب په اوسنی د پرمخ تللي تکنالوژۍ په علم سمبالې نړۍ سره د اړیکو ساتلو او د حکومت چلولو وړتیا نه لري، نو ځکه خو دا ټولو ته جوته ده چې په زور پر ولسونو خپلې زورواکۍ ته څوک ډیر دوام نه شي ورکولی.

په واک کې پاتې کیدل یې هغه وخت شونې ده چې طالبان په هیواد کې مسلکي کدرونه په ډیرې چټکۍ سره په اړوندو مرکزونو کې راټول کړي له گاونډیو هېوادونو سره د نړیوالو نورمونو له مخې په متقابل درناوی سره چلند وکړي او د خپل ملت بې پریتوب او ازادۍ ته جدي پاملرنه وکړي. د ډیرو افغان سیاستوالو غوښتنه دا ده چې طالبان باید ډیر ژر ولسي جرگه راوغواړي، تر څو د خلکو په راي او خوښه یو پراخ بنسټه حکومت جوړ شي او دوي به هم په کې برخه ولري.